

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/81/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912209532
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7912209532.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 83237 Bratislava IČO: 00 151 653, zast. Advokátska kancelária Mária Grochová & Partneri s.r.o., Garbiarska 5, Košice, IČO: 36 863 017 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zast. Advokátskou kanceláriou VASIL' & partners, s.r.o., Žižkova 4D, 040 01 Košice, IČO: 47 240 482 o neúčinnosť právneho úkonu t a k t o

rozhodol:

I. Súd určuje, že právny úkon, darovacia zmluva zo dňa 20.01.2012 uzavretá medzi A. B. a C. B. ako darcami a A. B. ako obdarovanou, ku ktorej bol vklad v katastri nehnuteľností Správou katastra D. povolený dňa 23.01.2012 pod V81/2012 a Správou katastra v A. povolený dňa 27.01.2012 pod V150/2012 je proti žalobcovi právne neúčinný.

II. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to darovacej zmluvy zo dňa 20.1.2012, ktorá bola uzavretá medzi A. B. a C. B. na strane jednej ako darcami a žalovanou A. B. ako obdarovanou na strane druhej, na ktorú bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na:

LV č. XXXX k.ú. D. ako

- parc.č. 2475/125 zastavané plochy a nádvoria o výmere 584 m²,

- parc.č. 2475/144 - záhrady o výmere 673 m²

stavba - rozostavaný rodinný dom na parc.č. 2475/161

LV č. XXXX k.ú. D. ako pozemok - parc.č. 2787 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 710 m²

stavba č.s. 1807 - rodinný dom na parc.č. 2787

LV č. XXXX, k.ú. D. ako parc.č. 2939/1 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 717 m²

- parc.č. 2939/2 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 168 m²

- parc.č. 2940 - záhrady o výmere 810 m²

stavba č.s. 1694 - rodinný dom na parc.č. 2939/1

LV č. XXXX k.ú. D. ako parc.č. 2475/74 - orná pôda o výmere 905 m²

LV č. XXXX k.ú. D. ako

- parc.č. 2540 - orná pôda o výmere 511 m²

- parc.č. 2724 - orná pôda o výmere 2050 m²

- parc.č. 2839 - orná pôda o výmere 4100 m²

- parc.č. 3414 - orná pôda o výmere 1360 m²

- parc.č. 3486 - orná pôda o výmere 2036 m²

- parc.č. 4058/1 - orná pôda o výmere 651 m²

- parc.č. 4238/2 - orná pôda o výmere 636 m²
- parc.č. 4335 - orná pôda o výmere 2388 m²
- parc.č. 4341 - orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 4579 - orná pôda o výmere 382 m²
- parc.č. 4580 - orná pôda o výmere 518 m²
- parc.č. 4949 - orná pôda o výmere 964 m²
- parc.č. 5204 - orná pôda o výmere 2054 m²
- parc.č. 5337 - orná pôda o výmere 1021 m²
- parc.č. 5338 - orná pôda o výmere 691 m²
- parc.č. 5548 - orná pôda o výmere 2057 m²
- parc.č. 5599 - orná pôda o výmere 4115 m²
- parc.č. 5877 - orná pôda o výmere 1129 m²
- parc.č. 5988 - orná pôda o výmere 2228 m²
- parc.č. 6105 - orná pôda o výmere 3796 m²
- parc.č. 6421 - orná pôda o výmere 2050 m²
- parc.č. 6479 - orná pôda o výmere 1985 m²
- parc.č. 6514 - orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 6546 - orná pôda o výmere 1957 m²
- parc.č. 6726 - orná pôda o výmere 1122 m²
- parc.č. 6904 - orná pôda o výmere 1057 m²
- parc.č. 7029 - orná pôda o výmere 4643 m²
- parc.č. 7055 - orná pôda o výmere 2014 m²
- parc.č. 7209 - orná pôda o výmere 2057 m²
- parc.č. 7543 - orná pôda o výmere 2474 m²
- parc.č. 7550 - orná pôda o výmere 1403 m²
- parc.č. 7957 - trvalé trávne porasty o výmere 5985 m²
- parc.č. 8160 - trvalé trávne porasty o výmere 5668 m²
- parc.č. 8245 - trvalé trávne porasty o výmere 6217 m²
- parc.č. 9078 - trvalé trávne porasty o výmere 2338 m²
- parc.č. 9151 - trvalé trávne porasty o výmere 2402 m²
- parc.č. 9635 - orná pôda o výmere 511 m²
- parc.č. 10246 - orná pôda o výmere 129 m²
- parc.č. 10344 - orná pôda o výmere 1644 m²

LV č. XXXX k.ú. D. ako:

- parc.č. 2716/1 - orná pôda o výmere 1924 m²
- parc.č. 2970 - orná pôda o výmere 4057 m²
- parc.č. 3481 - orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 3863 - orná pôda o výmere 2805 m²
- parc.č. 4224 - orná pôda o výmere 1273 m²
- parc.č. 4492 - orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 4732 - orná pôda o výmere 1611 m²
- parc.č. 7703/7 - orná pôda o výmere 4851 m²
- parc.č. 9053 - trvalé trávne porasty o výmere 6927 m²
- parc.č. 9168 - trvalé trávne porasty o výmere 6273 m²
- parc.č. 9555 - orná pôda o výmere 899 m²
- parc.č. 9654 - orná pôda o výmere 986 m²

LV č. XXXX, k.ú. D. ako pozemok - parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu, a to:

- parc.č. 8613/3 - orná pôda o výmere 17444 m²

LV č. XXX k.ú. E. F. ako parc.č. 1033 orná pôda o výmere 6385 m²

LV č. XXXX k.ú. G. ako parc.č. 1311 - orná pôda o výmere 3844 m²

LV č. XXX k.ú. G. , pozemok - parcela registra „ E“ evidovaný na mape určeného operátu ako parc.č. 1535 - orná pôda o výmere 5473 m²

LV č. XXXX k.ú. H. E. B. ako parc.č. 3943 - orná pôda o výmere 6410 m²

LV č. XXXX k.ú. D. ako:

- parc.č. 8567/4 orná pôda o výmere 22851 m²

- parc.č. 8618/2 orná pôda o výmere 11302 m²

LV č. XXXX k.ú. D. ako pozemok parcela registra „E“ evidované na mape určeného operátu, a to:

- parc.č. 2619 orná pôda o výmere 336 m²
- parc.č. 3020 orná pôda o výmere 4057 m²
- parc.č. 3251 orná pôda o výmere 3251 m²
- parc.č. 3664 orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 4116 orná pôda o výmere 1011 m²
- parc.č. 4395 orná pôda o výmere 2302 m²
- parc.č. 4544 orná pôda o výmere 4071 m²
- parc.č. 8803 orná pôda o výmere 4534 m²
- parc.č. 8804 orná pôda o výmere 3021 m²
- parc.č. 9348 orná pôda o výmere 3841 m²

LV č. XXXX k.ú. D., a to pozemky - parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, a to:

- parc.č. 5303 orná pôda o výmere 2920 m²
- parc.č. 6250 orná pôda o výmere 2300 m²
- parc.č. 6689 orná pôda o výmere 1396 m²
- parc.č. 7015 orná pôda o výmere 2021 m²
- parc.č. 8203 trvalé trávne porasty o výmere 3021 m²

LV č. XXXX k.ú. D. a to pozemky - parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu a to:

- parc.č. 9248 ostatné plochy o výmere 11559 m²
- parc.č. 9593 ostatné plochy o výmere 1518 m²
- parc.č. 9676 ostatné plochy o výmere 1518 m²

LV č. XXXX k.ú. D. a to pozemky registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu ako parc.č. 8385/3 trvalé trávne porasty o výmere 828395 m².

Návrh odôvodnil týmito skutkovými okolnosťami:

2. Žalobca ako veriteľ a spoločnosť BALIMA s.r.o. Trebišov ako dlžník uzavreli dňa 12.7.2002 Zmluvu o úvere č. 74/AU/OC/2002 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 30.6.2003, Dodatku č. 2 zo dňa 17.7.2003, Dodatku č. 3 zo dňa 13.1.2004, Dodatku č. 4 zo dňa 25.6.2004, Dodatku č. 5 zo dňa 22.7.2004, Dodatku č. 6 zo dňa 19.10.2004, Dodatku č. 7 zo dňa 28.6.2005, Dodatku č. 8 zo dňa 6.7.2005, Dodatku č. 9 zo dňa 30.6.2006, Dodatku č. 10 zo dňa 29.6.2007, Dodatku č. 11 zo dňa 30.6.2008, Dodatku č. 12 zo dňa 12.8.2008, Dodatku č. 13 zo dňa 30.9.2009, Dodatku č. 14 zo dňa 15.7.2009, Dodatku č. 15 zo dňa 17.12.2009, Dodatku č. 16 zo dňa 1.3.2010, Dodatku č. 17 zo dňa 28.2.2011, Dodatku č. 18 zo dňa 27.4.2011, Dodatku č. 19 zo dňa 2.6.2011, Dodatku č. 20 zo dňa 30.8.2011, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úverový rámec vo výške 640.642,63 Eur, ktorý bol v celkovej výške čerpaný vo forme kontokorentného úveru, v celom rozsahu splatný dňa 30.9.2011.

3. Žalobca ako veriteľ a A. B. ako prístupujúci spoludlžník 1/ uzavreli dňa 30.6.2009 Dohodu o prístupení k záväzku, na základe ktorej tento spoludlžník 1/pristúpil k záväzku dlžníka zaplatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere a tiež ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere. A. B. sa týmto stal ďalším dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri priamom dlžníkovi, pričom dlžník a prístupujúci dlžník sú zaviazaní zaplatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere spoločne a nerozdielne.

4. Žalobca ako veriteľ a I. A. J. ako prístupujúci dlžník 2/ uzavreli dňa 30.6.2009 Dohodu o prístupení k záväzku, na základe ktorej tento pristúpil k záväzku dlžníka zaplatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere a tiež ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere. I. A. J. sa týmto stal ďalším dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri dlžníkovi, pričom dlžník a I. A. J. sú zaviazaní zaplatiť pohľadávku žalobcu zo Zmluvy o úvere spoločne a nerozdielne. Následne dňa 30.6.2009 na Notárskom úrade K. L. M. v M. sa spísala notárska zápisnica N283/2009, NZ 22049/2009, NCRIs 22431/2009, ktorá osvedčila právny záväzok dlžníka, prístupujúceho dlžníka 1/ a prístupujúceho dlžníka 2/ (t.j. A. B. a I. A. J.). Dlžníci v notárskej zápisnici uznali svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky a zároveň súhlasili s tým, aby táto notárska zápisnica bola vykonateľným exekučným titulom, a to na celý majetok dlžníkov,

t.j. dlžníci súhlasili s prípadnou exekúciou vedenou v zmysle Exekučného poriadku, na základe tohto vykonateľného exekučného titulu - notárskej zápisnice.

5. Žalobca listom zo dňa 4.1.2012 oznámil dlžníkom, že v súlade so Zmluvou o úvere zo dňa 30.6.2011 nastala splatnosť pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o úvere, a to v celom rozsahu a vyzval dlžníkov, aby do 7 dní od doručenia tohto oznámenia uhradili svoj splatný záväzok zo Zmluvy o úvere. Dlžníci však túto povinnosť v stanovenej lehote nesplnili, preto žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Molnára PhD. v M. voči dlžníkom na vykonanie exekúcie- peňažnej pohľadávky zo Zmluvy o úvere vo výške 458.667,32 Eur s prísl. a trov exekúcie.

6. Dňa 20.1.2012 pristupujúci dlžník 1/, t.j. A. B. a jeho manželka C. B. uzavreli so žalovanou - dcérou darovaciu zmluvu, ktorou boli bezodplatne prevedené na žalovanú nehnuteľnosti citované v bode 1. rozsudku. Vklad v katastri nehnuteľností bol C. M. D. povolený pod č. V81/12 dňa 23.1.2012. Vklad vlastníckeho práva na základe tejto darovacej zmluvy bol pre nehnuteľnosti v katastrálnom území v obvode pôsobnosti Správy katastra v A. povolený dňa 27.1.2012 pod V150/12.

7. Žalobca svoju argumentáciu oprel o to, že pristupujúci dlžník 1./, t.j. A. B. je dlžníkom žalobcu zo Zmluvy o úvere a žalobca má voči nemu vymáhateľnú pohľadávku vyplývajúcu z notárskej zápisnice, ktorá je vykonateľným exekučným titulom. Súčasne k prevodu nehnuteľností z A. B. na žalovanú došlo na základe darovacej zmluvy zo dňa 20.1.2012, t.j. právny úkon bol urobený v posledných troch rokoch a zároveň k prevodu nehnuteľností z A. B. na žalovanú došlo bezodplatne čím došlo k reálnemu zmenšeniu majetku A. B., t.j. pristupujúceho dlžníka 1/ a tým aj k ukráteniu uspokojenia žalobcom vymáhateľnej pohľadávky. Súčasne poukázal na to, že konečná splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere nastala dňa 30.9.2011, t.j. v čase prevodu nehnuteľností z pristupujúceho dlžníka 1/ (A. B. na žalovanú) teda pristupujúci dlžník 1/ musel si byť vedomí tejto skutočnosti a zároveň mu musela byť známa aj existencia notárskej zápisnice ako vykonateľného exekučného titulu a z nej vyplývajúca možnosť postihnúť celého jeho majetku v exekučnom konaní. Poukázal aj na ďalší právne významný argument a to, že pristupujúci dlžník 1/, t.j. A. B. previedol nehnuteľnosti na žalovanú, ktorá v zmysle obsahu darovacej zmluvy zo dňa 20.1.2012 je jeho dcérou, a teda v súlade s §§ 116 a 117 OZ ide o osoby seba navzájom blízke. Domáhal sa preto vyslovenia neúčinnosti tohto právneho úkonu tvrdiac, že sú splnené všetky zákonné predpoklady v súlade s § 42a ods. 1, 2,3 OZ k tomu, aby súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

8. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

9. Právny zástupca žalovanej argumentoval tým, že v priebehu roku 2011 bola medzi žalovanou a jej rodičmi uzavretá Zmluva o budúcej zmluve, ktorou sa zmluvné strany zaviazali uzavrieť v lehote do 31.1.2012 Zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tak, ako to bolo špecifikované v Zmluve o budúcej zmluve. Budúca obdarovaná, teda žalovaná sa uvedenou zmluvou súčasne zaviazala zaopatriť budúcich darcov v starobe. Na základe tejto zmluvy o budúcej zmluve pristúpili zmluvné strany k podpisu darovacej zmluvy dňa 20.1.2012. Súhlasil s tým, že dňa 30.6.2009 na Notárskom úrade v M. notárka K. L. M. spísala notársku zápisnicu, do ktorej A. B., otec žalovanej, urobil vyhlásenie o pristúpení k záväzku spoločnosti BALIMA, s.r.o. (v ktorej v tom čase zastával funkciu spoločníka a konateľa) vo výške 458.667,32 Eur. Súčasne A. B. ako pristupujúci dlžník uznal záväzok čo do dôvodu aj výšky a zároveň súhlasil s tým, aby sa predmetná notárska zápisnica stala exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 z.č. 233/1995 Z.z. Ex. por. Vyjadril presvedčenie, že takáto dohoda o pristúpení k záväzku zo strany otca žalovanej A. B. je absolútne neplatným právny úkonom a v zmysle tohto absolútne neplatného právneho úkonu nemohol a ani nevznikol jej otcovi A. B. status spoludlžníka a nemal voči žalobcovi žiaden záväzok. V tejto súvislosti žiadal, aby sa súd v konaní pred rozhodnutím o veci samej zaoberal otázkou platnosti resp. neplatnosti právneho úkonu A. B. - Dohody o pristúpení k záväzku ako otázkou prejudiciálnou, od ktorej závisí následne rozhodnutie vo veci samej, lebo ak sa preukáže, že táto dohoda je absolútne neplatná, celé konanie iniciované žalobcom je bezpredmetné. Bránil sa ďalej tým, že v čase vykonania vyššie uvedených vyhlásení bol otec žalovanej A. B. (ďalej len spoludlžník) v manželstve s p. C. B.. Majetok p. B. bol súčasne majetkom p. B., t.j. bol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Poukázal na to, že otec žalovanej vyhlásením urobeným do notárskej zápisnice a podpisom dohody o pristúpení k záväzku spoločnosti BALIMA, s.r.o. prevzal na seba záväzok bez akejkoľvek protihodnoty a neobyčajne vysoké riziko pochádzajúce z podnikateľskej činnosti spoločnosti s ručením obmedzením, ktorej bol spoločníkom, pričom sa zriekol všetkých ochranných ustanovení

obsiahnutých v Občianskom zákonníku. Tvrdil, že žalobcovi, ktorý je súčasne v postavení veriteľa, pritom muselo byť v tom čase zrejme, že záväzok, ktorý spoludlžník prevzal, výrazne prevyšuje nielen majetok nachádzajúci sa vo výlučnom vlastníctve spoludlžníka, ale aj majetok nadobudnutý za trvania manželstva, a teda nachádzajúci sa v BSM. Veriteľovi muselo byť zrejme aj to, že v prípade exekúcie bude touto postihnutý predovšetkým majetok patriaci do BSM manželov, teda rodičov žalovanej. Bránil sa tým, že matka žalovanej C. B., teda manželka spoludlžníka A. B., nemala vedomosť o právnom úkone svojho manžela, ktorým pristúpil k nezvyčajne vysokému záväzku spoločnosti BALIMA s.r.o., čo potvrdila aj vo svojej svedeckej výpovedi pred súdom. O takomto úkone nevedela, preto nemohla ani vysloviť súhlas s konaním manžela, spoludlžníka. Na základe uvedeného, právny úkon pristúpenia k záväzku spoločnosti BALIMA s.r.o. otcom žalovanej A. B. trpí vadou, ktorá spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť.

10. V tejto súvislosti poukázal na to, že úkon v podobe pristúpenia k záväzku vo výške 458.66,32 Eur výrazne presahuje rámec obvyklej správy spoločného majetku manželov. Je nemysliteľné, aby vyhlásením jedného z manželov bez súhlasného stanoviska druhého z nich bol bez právnych dôsledkov postihnutý všetok majetok v ich spoluvlastníctve, navyše ak takéto vyhlásenie v sebe nezahŕňa protihodnotu.

11. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. I. US 26/2010-9 z 27.1.2010, ktorým sa Ústavný súd SR vysporiadal so sťažnosťou sťažovateľky, ktorá namietala porušenie jej základného práva na slobodu a rovnosť podľa článku 12 ods. 1 Ústavy SR, základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR. Uvedeným uznesením Ústavný súd vyslovil nasledujúce závery: „Ak už Najvyšší súd odmietol odklad od doterajšej judikatúry (načo podľa Ústavného súdu in concreto mal relevantný a obhájitelný dôvod), mal posúdiť predmetný právny úkon - dohodu o pristúpení k záväzku cez prizmu dobrých mravov, pretože aj v tomto kontexte sa javí, že môže ísť o úkon priečiaci sa dobrým mravom (contra bonos mores), a teda neplatný (§ 39 OZ). Nemožno totiž v danom prípade nezohľadniť ani tú skutočnosť, že manžel sťažovateľky vykonával podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzením. Pojmovým znakom tejto obchodnej spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky (§ 106 OBZ) a aj oddelenie záväzkov spoločnosti a spoločníka. Kým spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Podnikateľské riziko spojené s prípadnou platobnou neschopnosťou teda zaťažuje v zásade spoločnosť a ručenie spoločníka je zákonom limitované.“

12. Za týchto okolností sa javí aj ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela dohodol s veriteľom pristúpenie k záväzku spoločnosti, a teda sa stal spoločným a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť a ani pristupujúci dlžník nie sú reálne schopní korelujúci záväzok splniť a nemajú ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

13. V nadväznosti na citované state uznesenia Ústavného súdu SR vyvodil záver, že Ústavný súd vo vzťahu k ust. § 145 ods. 1 OZ poukazuje na problematiku dobrých mravov a porušenie tohto ustanovenia za určitých okolností považuje za priečiace sa dobrým mravom. Pri tejto interpretácii vyššie popísaného konania je potrebné sa odvolať na ust. § 39 OZ, v zmysle ktorého sa pristúpenie p. A. B. k záväzku spoločnosti BALIMA s.r.o. vo výške 458.667,32 Eur považuje za absolútne neplatný právny úkon. Ak by sa hodnotil úkon pristúpenia k záväzku A. B. za neplatný, nie je možné sa v tomto konaní dovolávať neúčinnosti právneho úkonu darovania, lebo tu nevznikol vzťah žalobcu k darovateľovi A. B., a teda neexistoval by ani právny úkon, ktorému by bolo možné odporovať. Z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov C. B., A. B., listinnými dôkazmi, pripojenými spisom OS BA III sp. zn. 45C/430/2015, exekučným spisom OS TV sp. zn. 11Er/ 207/2012 a zistil tento skutkový stav veci:

15. Zo Zmluvy o úvere č. 74/AU/OC/2002 zo dňa 12.7.2002 súd konštatuje, že ju uzavrel žalobca ako veriteľ a spoločnosť BALIMA s.r.o. Trebišov ako dlžník, ktorá úverová zmluva bola dopĺňaná Dodatkom

č. 1 zo dňa 30.6.2003, Dodatkom č. 2 zo dňa 17.7.2003, Dodatkom č. 3 zo dňa 13.1.2004, Dodatkom č. 4 zo dňa 25.6.2004, Dodatkom č. 5 zo dňa 22.7.2004, Dodatkom č. 6 zo dňa 19.10.2004, Dodatkom č. 7 zo dňa 28.6.2005, Dodatkom č. 8 zo dňa 6.7.2005, Dodatkom č. 9 zo dňa 30.6.2006, Dodatkom č. 10 zo dňa 29.6.2007, Dodatkom č. 11 zo dňa 30.6.2008, Dodatkom č. 12 zo dňa 12.8.2008, Dodatkom č. 13 zo dňa 30.9.2009, Dodatkom č. 14 zo dňa 15.7.2009, Dodatkom č. 15 zo dňa 17.12.2009, Dodatkom č. 16 zo dňa 17.12.2009, Dodatkom č. 16 zo dňa 1.3.2010, Dodatkom č. 17 zo dňa 28.2.2011, Dodatkom č. 18 zo dňa 27.4.2011, Dodatkom č. 19 zo dňa 2.6.2011, Dodatkom č. 20 zo dňa 30.8.2011, na základe ktorej poskytol žalobca dlžníkovi úverový rámec vo výške 640642,63 Eur, ktorý bol v celkovej výške vyčerpaný vo forme kontokorentného úveru v celom rozsahu splatný dňa 30.9.2011.

16. Z Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.6.2009 súd konštatuje, že ju uzavreli žalobca ako veriteľ a A. B. ako pristupujúci dlžník 1/, na základe ktorej A. B. pristúpil k záväzku dlžníka zaplatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere a tiež ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere. Takto sa A. B. stal ďalším dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri priamom dlžníkovi, pričom dlžník a pristupujúci dlžník sú zaviazaní zaplatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere spoločne a nerozdielne.

17. Z Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.6.2009 súd konštatuje, že ju uzavreli žalobca ako veriteľ a I. A. J. ako pristupujúci dlžník 2/, na základe ktorej pristúpil k záväzku dlžníka zaplatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere a tiež ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere. I. J. sa takto stal ďalším dlžníkom zo Zmluvy o úvere popri dlžníkovi, pričom priamy dlžník a I. A. J. sú zaviazaní zaplatiť pohľadávku žalobcu zo Zmluvy o úvere spoločne a nerozdielne.

18. Z notárskej zápisnice zo dňa 30.6.2009, vyhotovenej na Notárskom úrade K. L. M. v M. pod č. N283/2009, NZ22049/2009, NCRIs22431/2009 súd konštatuje, že táto notárska zápisnica osvedčila právny záväzok pristupujúceho dlžníka 1/ a pristupujúceho dlžníka 2/ (A. B. a I. A. J.). Dlžníci v notárskej zápisnici uznali svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky a zároveň súhlasili s tým, aby táto bola vykonateľným exekučným titulom, a to na celý majetok dlžníkov, t.j. dlžníci súhlasili s exekúciou vedenou v zmysle exekučného poriadku, na základe tohto vykonateľného exekučného titulu - notárskej zápisnice.

19. Súd konštatuje, že žalobca listom zo dňa 4.1.2012 oznámil dlžníkom, že v súlade so Zmluvou o úvere zo dňa 30.6.2011 nastala splatnosť pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o úvere, a to v celom rozsahu a vyzval dlžníkov, aby do 7 dní od doručenia tohto oznámenia uhradili svoj splatný záväzok zo Zmluvy o úvere.

20. Súd konštatuje, že dôsledkom nesplnenia povinnosti dlžníkov v stanovenej lehote bol návrh žalobcu na vykonanie exekúcie voči dlžníkom, ktorý podal na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Molnára PhD. v M. na vykonanie exekúcie - peňažnej pohľadávky zo Zmluvy o úvere vo výške 458.667,32 Eur s prísl. a trov exekúcie.

21. Z darovacej zmluvy zo dňa 20.1.2012 súd konštatuje, že pristupujúci dlžník 1/, t.j. A. B. a jeho manželka C. B. uzavreli so žalovanou – dcérou, darovaciu zmluvu, ktorou bezodplatne na ňu previedli nehnuteľnosti citované v bode 1. rozsudku. Vklad v katastri nehnuteľností bol Správou katastra D. povolený pod č. V81/12 dňa 23.1.2012 a vklad vlastníckeho práva na základe tejto darovacej zmluvy bol pre nehnuteľnosti v katastrálnom území v obvode pôsobnosti Správy katastra A. povolený dňa 27.1.2012 pod V150/12.

22. Z rozhodnutia Správy katastra D. o povolení vkladu V81/12 zo dňa 23.1.2012, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej vyplýva, že ohľadom týchto nehnuteľností prebieha konanie ROEP v k.ú. D. (v tom čase), preto je na príslušných LV vyznačená poznámka ako iný údaj o týchto dôvodoch. Na LV nebola vykonaná zmena vlastníctva v prospech žalovanej, no vlastnícke právo v skutočnosti získala už povolením vkladu do KN a žalovaná je vlastníčkou týchto nehnuteľností.

23. Výsluchom žalovanej súd zistil, že spornou darovacou zmluvou získala od svojich rodičov celý rodičovský majetok, teda nie len dom, v ktorom všetci bývajú, ale aj pozemky v rôznych katastrálnych územiach, ktoré presne špecifikovať nevedela. O celú záležitosť v tom čase nejavila veľký záujem a rodičia jej svoje rozhodnutie odôvodnili tým, že mienia odísť za prácou do zahraničia a ak by sa im niečo v zahraničí privodilo chceli, aby majetkové záležitosti doma boli takýmto spôsobom ošetrené. Tvrdila, že pred uzavretím darovacej zmluvy uzavrela s rodičmi Zmluvu o budúcej zmluve, a to začiatkom r. 2011

rovnako z podnetu rodičov. Obsahom tejto zmluvy bol záväzok, že sa o nich v budúcnosti postará a oni jej za to z vďaky podarujú všetok svoj majetok. Ani v tomto prípade v tom nevidela nič mimoriadne ani nezvyčajné, hoci takýmto spôsobom do budúca mala rodičovský majetok zdediť výlučne ona napriek tomu, že mala ešte ďalšiu sestru. Nevedela vysvetliť súdu prečo sa tzv. zaopatrovateľská zmluva, ktorá bola obsahom zmluvy o budúcej zmluve do darovacej zmluvy nedostala ale tvrdila, že úmyslom rodičov v čase darovania nehnuteľností bolo to, že odmenou za darované nehnuteľnosti bude starostlivosť, ktorú im v starobe poskytne v prípade potreby ona. Tvrdila, že o finančné záležitosti rodiny sa nezaúčastňovala. Nemala prehľad ani o podnikateľských aktivitách svojho otca, ktorý ani ju ani matku o svojich pracovných povinnostiach ani o neúspechoch v podnikaní neinformoval. Prehlásila, že jej nepripadalo čudné ani to, že sporným darovaním získa majetok veľkého rozsahu oproti sestre, ktorá by bola takto ukrátená tvrdiac, že medzi ňou a sestrou sú dobré vzťahy a určite sa s ňou v budúcnosti podelí. Žalovaná vedela o tom, že jej rodičia počas trvania manželstva požiadali súd o zrušenie BSM ale nevedela z akého dôvodu sa takto rozhodli a nevedela ani to, či sa následne dohodou ich BSM vyporiadalo. V septembri 2012, keď takýto návrh o zrušenie BSM za trvania manželstva na súd podali, vlastnili pravdepodobne už len hnutelné veci, lebo všetok svoj nehnuteľný majetok predtým podarovali jej. Prehlásila, že ak by k takémuto darovaniu zo strany rodičov v minulosti nedošlo, napriek tomu by sa o svojich rodičov v prípade potreby v ich starobe postarala a považovala by to za svoju povinnosť.

24. Právny zástupca žalobcu v konaní prezentoval argumenty, na základe ktorých je podľa jeho názoru uplatnený nárok dôvodný. Poukázal na to, že sa im v konaní podarilo preukázať, že boli splnené všetky zákonom požadované predpoklady k tomu, aby súd mohol vysloviť záver odporovateľnosti sporného právneho úkonu podľa § 42 ods. 1,2,3 OZ. V prvom rade zdôraznil, že žalobca má a aj v čase, keď došlo k odporovateľnému právnomu úkonu mal voči A. B. vymáhateľnú a splatnú pohľadávku. Táto vznikla z úverovej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou BALIMA s.r.o. Trebišov, pričom dňa 30.6.2009 sa uzavrela dohoda o pristúpení k záväzku medzi žalobcom a otcom žalovanej A. B. kde p. A. B. pristúpil ku všetkým záväzkom, ktoré vyplývajú pre spoločnosť BALIMA s.r.o. Trebišov voči žalobcovi z titulu tejto úverovej zmluvy. Osobitne poukázal na Čl. 2.3 Dohody o pristúpení k záväzku, z ktorého vyplýva, že p. A. B. sa stal popri ďalších úverových dlžníkoch solidárnym dlžníkom, ktorý ručí spoločne a nerozdielne za splatenie úverového dlhu.

25. V tejto súvislosti poukázal na Dodatok č. 20 k úverovej zmluve zo dňa 30.8.2011, v ktorom bolo dohodnuté, že kontokorentný úver sa stáva definitívne splatným dňa 30.9.2011. Dodatok bol podpísaný nie len hlavným dlžníkom BALIMA s.r.o. Trebišov ale aj pristupujúcimi dlžníkmi, teda aj otcom žalovanej A. B. Z toho vyplýva, že už 30.9.2011 sa stala splatná úverová pohľadávka žalobcu voči všetkým dlžníkom vrátane otca žalovanej, preto neobstojí obrana žalovanej, že jej otec si nebol vedomý tejto skutočnosti. Musel to totiž vedieť, lebo tento dodatok sám podpísal ale vedomosti o splatnosti úveru získal aj tým, že dňa 12.10.2011 mu žalobca zaslal výzvu na zaplatenie podlžnosti z titulu spornej úverovej zmluvy. Výzvu prevzala dňa 18.10.2011 manželka A. B., ktorá to pred súdom potvrdila, preto je irelevantná obrana žalovanej, že ďalšia výzva, ktorá bola zaslaná jej otcovi zo dňa 4.1.2012 mu bola doručená až v marci 2012, teda až po uzavretí spornej darovacej zmluvy. Tvrdil, že takýmto spôsobom žalobca v konaní preukázal, že v čase uzavretia spornej darovacej zmluvy bola úverová pohľadávka veriteľa splatná a otec žalovanej A. B. o tejto skutočnosti musel nevyhnutne vedieť.

26. Zdôraznil, že darovacou zmluvou došlo ku kráteniu uspokojenia pohľadávky žalobcu voči A. B., čo vyplýva zo samotného charakteru darovacej zmluvy, ktorá je bezodplatným platným úkonom. Za dar, ktorý získala žalovaná, neposkytla žiadne protiplnenie, resp. ekvivalent vo finančnom vyjadrení, ktorý by mohol použiť p. B. na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Takto došlo k čistému zníženiu aktív resp. jeho majetku až do stavu, že nie je schopný plniť svoj záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi vôbec.

27. V súvislosti s obranou žalovanej, že žalobca sa mohol pokúsiť aj iným spôsobom uspokojiť svoju pohľadávku poukázal na prebiehajúce exekučné konania vedené proti otcovi žalovanej A. B. na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Molnára v M., v ktorom nebol zistený žiaden majetok dlžníka p. A. B. a v tejto súvislosti poukázal na žiadosť otca žalovanej, povinného v tejto exekúcii, adresovaný súdному exekútorovi, ktorým žiada o odklad exekúcie. Žiadosť odôvodňuje svojou nepriaznivou majetkovou, finančnou ako aj sociálnou situáciou, z čoho jednoznačne vyplýva, že dlžník A. B. v tom čase už nemal iný majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka veriteľa uspokojená. K námietke žalovanej, že žalobca by sa mohol domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj vo vzťahu k iným dlžníkom uviedol, že ak p. B. je presvedčený, že ďalší dlžníci majú dostatok majetku, môže sa v rámci regresu domáhať od nich

následne vrátenia toho čo by z titulu uspokojenia pohľadávky veriteľa zaplatil navyše oproti tomu ako sa medzi sebou v minulosti dohodli. Zdôraznil, že žalobca v súvislosti s výkonom záložného práva z titulu úverovej zmluvy, na základe ktorej bol poskytnutý úver spoločnosti BALIMA s.r.o. Trebišov nevedel úspešne ani pri opakovanej dobrovoľnej dražbe speňažiť majetok tejto obchodnej spoločnosti, lebo žiaden záujemca neprejavil záujem o kúpu majetku a nebolo urobené ani najnižšie podanie. Súdny exekútor JUDr. Peter Molnár PhD. nezistil žiaden majetok dlžníkov, ktorý by mohol byť exekučne postihnutý a predložil súdu dôkaz o tom, že na majetok dlžníka BALIMA s.r.o. Trebišov bol uznesením Okresného súdu Košice I. č. k. 31K/45/2012 zo dňa 19.2.2013 vyhlásený konkurz, ktoré rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodníkom vestníku dňa 22.2.2013. Spoločnosť BALIMA s.r.o. Trebišov je tak zadlžená, že na listoch vlastníctva je vyznačených niekoľko záložných práv vo vzťahu k iným pohľadávkam, rôznych veriteľov, t.j. iné exekučné konania, ktoré sa voči tejto obchodnej spoločnosti vedú.

28. Poukázal na splnenie aj ďalšej nevyhnutnej podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, a to, že odporovateľný právny úkon bol urobený medzi osobami blízkymi, teda príbuznými - rodičia a dcéra.

29. Právny zástupca žalobcu spochybnil existenciu a hodnovernosť zmluvy o budúcej zmluve a vyjadril presvedčenie, že táto zmluva bola antidatovaná, resp. nebola uzavretá v minulosti s tým úmyslom ako to prezentovala žalovaná v konaní. K takému presvedčeniu dospel na základe toho, že darovacia zmluva o budúcej zmluve vôbec nehovorí, hoci aj keď to nie je zákonná podmienka ale ani náznakom sa v darovacej zmluve nespomína, že k jej uzavretiu došlo na základe záväzku, ktorý vyplýva zo zmluvy o budúcej zmluve, čo je veľmi zaujímavé. Ak protihodnotou daru malo byť zo strany obdarovanej zaopatrenia darcov v ich starobe, ktoré je obsiahnuté iba v zmluve o budúcej zmluve, je neštandardné, že sa to darovacej zmluve neuviedlo, hoci v podobných prípadoch zaopatrovacia zmluva býva súčasťou darovacej zmluvy ale v tomto prípade nebola. Zdôraznil, že keby tomu tak aj malo byť, bol by veľmi veľký nepomer medzi zaopatrením rodičov vlastnou dcérou / čo by malo byť v prípade dcéry prirodzené a samozrejmé / a hodnotou daru, ktorú darovaním žalovaná získala. Zdôraznil, že je neštandardné a nepravdepodobné, žeby rodičia s dcérou rok pred samotnou darovacou zmluvou niečo také zmluvne dohodli.

30. Právny zástupca žalovanej zdôraznil, že v auguste r. 2011 bol otec žalovanej A. B. zbavený funkcie konateľa spoločnosti BALIMA, s.r.o. D., bol mu zamedzený prístup k majetku tejto spoločnosti a jej údajom, hospodárskym výsledkom, finančným záležitostiam a pod. V tom čase spoločnosť BALIMA, s.r.o. Trebišov vlastnila majetok veľkého rozsahu a tento bol v plnom rozsahu založený v prospech žalobcu, išlo nielen o zásoby ale aj o huteľný majetok obchodnej spoločnosti, ktorý v tom čase mal hodnotu cca 900.000,- Eur. N. B. po zbavení funkcie konateľa si bol vedomý toho, že obchodná spoločnosť disponuje veľkým majetkom, preto je schopná svoj záväzok voči veriteľovi, teda žalobcovi splniť, keďže v tom čase hodnota obchodnej spoločnosti presahovala výšku poskytnutého úveru a celý majetok obchodnej spoločnosti bol založený práve v prospech žalobcu, ktorý bol prvý v poradí medzi záložnými veriteľmi a v záložnej zmluve bolo dohodnuté, že keby sa aj tieto zásoby previedli na niekoho iného, prechádzajú súčasne so záložným právom v prospech žalobcu, preto tvrdil, že otec žalovanej A. B. nemal v úmysle napádanou darovacou zmluvou ukrátiť veriteľa, lebo bol presvedčený, že spoločnosť BALIMA, s.r.o. disponuje dostatočným majetkom na vyrovnanie dlhu v plnom rozsahu.

31. Výsluchom svedkyne C. B., matky žalovanej súd zistil, že napriek spolužitiu s manželom A. B. v jednej spoločnej domácnosti, nevedela o jeho podnikateľských aktivitách. Nebola zasvätená do jeho obchodov a nemala prehľad o tom, aké obchodné aktivity jej manžel vyvíja. Koncom r. 2010 sa jej manžel zdôveril, že v obchodnej spoločnosti BALIMA, s.r.o. Trebišov vznikli problémy medzi ním a ďalším spoločníkom p. J., voči ktorému sa začalo trestné stíhanie, upozornil ju, že v spoločnosti sú veľké nezrovnalosti a má obavy, či v budúcnosti z toho nemôže mať problémy aj on sám. Povedal jej, že možno bude nevyhnutné, aby odišli pracovať do zahraničia. Mali dlžoby, budovali dom, preto jej manžel navrhol, aby spoločne nadobudnutý majetok darovali žalovanej, teda najstaršej dcére, aby rodinný majetok uchránili. Rozhodli sa preto začiatkom roka 2011 uzavrieť Zmluvu o budúcej zmluve, ktorá obsahovala ich záväzok v budúcnosti uzavrieť so žalovanou darovaciu zmluvu, a to aj napriek tomu, že okrem nej mali ešte ďalšiu dcéru. Súčasťou ich zmluvného dojednaní bol záväzok žalovanej postarať sa o nich v starobe ak to bude nevyhnutné. Tvrdila, že zmluva bola vopred pripravená a podpísali ju všetci traja doma. Nepamätala sa kto zmluvu pripravoval ale tvrdila, že predlohu zmluvy im predložil na podpis manžel.

V súvislosti s darovacou zmluvou svedkyňa potvrdila, že k jej uzavretiu došlo začiatkom roka 2012 rovnakým spôsobom ako v predchádzajúcom prípade, t.j., že zmluva bola koncipovaná, predložená manželom na podpis ale nevedela súdu vysvetliť prečo sa do darovacej zmluvy neuviedla tzv. zaopatrovateľská zmluva vo forme starostlivosti, ktorú mala poskytnúť žalovaná svojim rodičom do budúcnosti. Ani v tom čase ani neskôr sa nad tým nezamýšľala. Nepovažovala to za dôležité, dôverovala manželovi a riadila sa jeho pokynmi v záujme toho, aby zmluva bola uzavretá. Tvrdila, že v tom čase aj ona vykonávala podnikateľskú činnosť, z ktorej vznikali záväzky, a preto bolo pre ňu nevyhnutné požiadať súd o zrušenie BSM za trvania manželstva, a tak v septembri 2012 podala návrh na súd, ktorému súd vyhovel. Napriek tomu však po zrušení BSM za trvania manželstva s manželom dohodu o vyporiadaní BSM neuzatvorili, leto v podstate už nemali spoločný majetok, ktorý by mohli takto rozdeliť. Rozsudok však bol pre nich dôležitý do budúcnosti pre prípad, že by vznikli dlžoby v súvislosti s jej podnikaním alebo s podnikaním manžela, aby neexistoval žiaden spoločný majetok, ktorý by mohol byť postihnutelný. Svedkyňa tvrdila, že o problémoch, dlžobách a záväzkoch manžela v súvislosti s celou záležitosťou voči žalobcovi sa dozvedela až v apríli 2012, keď bola začatá exekúcia voči nemu. Manžel ju neinformoval, že spoločnosť BALIMA, s.r.o. v minulosti zobrala úver zo Slovenskej sporiteľne a.s., nevedela, že ho zbavili funkcie konateľa ani to, že sa osobne zaručil za dlh tejto obchodnej spoločnosti a nevedela ani o výške dlhu. Pri výsluchu potvrdila, že v mene manžela preberá písomnosti, ktoré sú adresované jemu ak nie sú určené do vlastných rúk. Manželove poštové zásielky neotvára ale ich odkladá na obvyklé miesto tak, že sa nimi môže kedykoľvek oboznámiť. Svedkyňa potvrdila, že výzvu zo dňa 12.10.2011, ktorá bola zasielaná manželovi, prevzala dňa 18.10.2011 ona s tým, že sa na doručenkú podpísala namiesto manžela ona.

32. Výsluchom svedka, A. B., otca žalovanej súd zistil, že v minulosti pôsobil ako konateľ obchodnej spoločnosti BALIMA, s.r.o. Trebišov a súčasne bol aj majiteľom tejto obchodnej spoločnosti. Už v r. 2011 získal vedomosti o nekalých obchodných praktikách svojho ďalšieho obchodného partnera a zistil nekalé veci v majetkovej sfére obchodnej spoločnosti. Podnikol kroky smerujúce k odhaleniu tejto nekalkej činnosti. Začal spolupracovať s políciou, daňovým úradom, čo sa samozrejme nepáčilo ďalšiemu spoločníkovi I. J., ktorý začal na neho vyvíjať nátlak, robil veci, ktoré ho donútili podať na neho trestné oznámenie. Mal obavu o seba, o svoju rodinu, o spoločný rodinný majetok, preto začiatkom roku 2011 navrhol manželke spôsob riešenia, ktorým by spoločný majetok zachránili. Vysvetlil jej, že je nevyhnutné prijať zásadné rozhodnutia, ktoré nepriaznivo zasiahnu všetkých v rodine a za tým účelom pripravil znenie zmluvy o budúcej zmluve, na základe ktorej sa zaviazal spolu s manželkou v budúcnosti darovať všetok majetok žalovanej. Bolo to v čase, keď cítil, že sa v spoločnosti niečo chystá. Svedok tvrdil, že pri podpísaní zmluvy o budúcej zmluve žalovaná pravdepodobne nechápala čo sa v rodine deje, nemala o týchto veciach prehľad a ani on ani manželka nevedeli ako sa situácia v budúcnosti vyvinie. V lete r. 2011 ho na valnom zhromaždení zbavili funkcie konateľa spoločnosti BALIMA, s.r.o., preto stratil možnosť kontrolovať finančné záležitosti tejto obchodnej spoločnosti a nastal celý rad takých skutočností, ktoré mu znemožnili prístup k účtom spoločnosti. Mal obavy z nekalých krokov spoločníka I. J., obával sa toho, že by mu mohol spôsobiť škodu aj tak, žeby sfaľšoval jeho podpis alebo iné dokumenty, čím by nepriaznivo zasiahol do jeho majetkovej sféry, osobného, rodinného života, preto v tom čase spolu s manželkou zvažovali odchod do zahraničia za prácou. Dcéry s odchodom do zahraničia nesúhlasili, pretože študovali na Slovensku, a tak prišiel s návrhom darovať celý majetok žalovanej ako najstaršej dcére s čím ona súhlasila. Svedok potvrdil, že v zmluve o budúcej zmluve sa so žalovanou dohodli, že v budúcnosti jej darujú všetok majetok a ona sa o nich v starobe postará, teda v zmluve o budúcej zmluve bola tzv. opatrovateľská zmluva, ktorá do darovacej zmluvy zo dňa 20.1.2012 sa už nezpracovala. Svedok potvrdil, že znenie darovacej zmluvy písal sám a túto skutočnosť opomenul, no považoval to za samozrejmé, pokiaľ takýto záväzok v zmluve o budúcej zmluve existoval, že to platí aj pri darovaní do budúcnosti. Potvrdil, že darovaciu zmluvu uzavrel so žalovanou potom ako pristúpil Dohodou k záväzku voči žalobcovi, lebo táto dohoda bola podpísaná v r. 2009 a darovacia zmluva o 3 roky neskôr v januári 2012. Tvrdil však, že v čase uzavretia darovacej zmluvy nemal vedomosti o existencii exekučného konania titulom dohody o pristúpení k záväzku voči nemu, lebo upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené až v apríli 2012. Svedok tvrdil, že o uzatvorení dohody o pristúpení k záväzku manželku, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, neinformoval. Vedela, že spoločnosť BALIMA, s.r.o. má záväzky, úvery, ale nebola informovaná o všetkom. Nevedela ani o tom, že sa za dlžoby spoločnosti zaručil celým svojím majetkom. Potvrdil, že v tom čase mali spoločné BSM, ktoré nebolo zrušené súdom a ani dohodou nezúžili rozsah vecí patriacich do BSM. Tvrdil, že manželka sa o celej záležitosti dozvedela až 18.4.2012, keď mu bola súdnym exekútorom JUDr. Petrom Molnárom doručená výzva o súčinnosť pri vykonaní exekúcie vedenej voči nemu. Svedok tvrdil, že pri uzatváraní darovacej zmluvy žalovaná

nevedela o problémoch v jeho obchodnej spoločnosti ani o tom, že sa mu spoločník vyhráza, že ho chce zničiť a aké metódy voči nemu uplatňuje. V tom čase študovala na strednej škole, mala v úmysle pokračovať v štúdiu na vysokej škole a on ako rodič sa snažil dcéru uchrániť a nezaťažovať ju vecami, ktorým v tom čase ani nerozumela. Vzhľadom na vek žalovanej v tom čase nevedel s manželkou predvídať ako sa zachová, s akou vážnosťou bude pristupovať k majetkovým záležitostiam rodiny, a preto chcel dcéru zmluvou o budúcej zmluve otestovať a keďže sa podľa tvrdenia svedka osvedčila, rok na to pristúpili k samotnému darovaniu, lebo bolo všetkým jasné, že je zodpovedná a chápe význam tohto kroku. Svedok zdôraznil, že jeho obava z možných nekalých praktík jeho bývalého spoločníka I. J. voči nemu v tom čase bola dôvodná. Poukázal na bývalú eštebáčku minulosť I. J., na jeho vzťahy, na jeho metódy, ktoré uplatňoval, a preto bez váhania prehlásil, žeby bol schopný akéhokoľvek nekalého konania, ktoré by mohlo uškodiť nielen jemu osobne ale aj ostatným členom jeho rodiny, a tak mal z neho dôvodný strach. Svedok potvrdil, že v marci 2012 mu žalobca doručil oznámenie o splatnosti úverovej pohľadávky zo Zmluvy o úvere, ktorú prevzal dňa 9.3.2012. V písomnosti sa uvádza, že originál bol vrátený v januári 2012 v odbernej lehote ako neprevzatý. Tvrdil, že o písomnosti z januára vedomosti nemal pravdepodobne preto, lebo sa v tom čase v mieste trvalého bydliska nezdržoval. O tom, žeby mu takáto výzva mala byť doručená v novembri 2011, vedomosti nemal.

33. Z výzvy na zaplatenie zo dňa 12.10.2011 adresovanej žalobcom A. B. súd konštatuje, že mu žalobca oznámil, že dlh spoločnosti BALIMA, s.r.o. Trebišov ku dňu 11.10.2011, vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 74/AUOC/2002 zo dňa 12.7.2002 predstavuje 461.764,82 Eur a je po lehote splatnosti. Vyzvali ho, aby do 10 dní od obdržania výzvy vyššie uvedenú sumu zaplatil. Z kópie doručienky vyplýva, že výzva bola A. B. doručená dňa 18.10.2011, na doručenke je podpísaný „B.“.

34. Z oznámenia o splatnosti úverovej pohľadávky Zmluvy o úvere č. 74/AUOC/2002 zo dňa 12.7.2002 a výzvy na jej zaplatenie v súlade s notárskou zápisnicou spísanou dňa 30.6.2009 zo dňa 4.1.2012 súd konštatuje, že žalobca oznámil A. B. splatnosť úverovej pohľadávky, ktorá nastala 30.9.2011 a dlh ku dňu 4.1.2012 predstavoval 473.904,76 Eur. Túto výzvu v odbernej lehote A. B. neprevzal, preto mu bola doručovaná ešte raz a prevzal ju 9.3.2012 čo v konaní potvrdil.

35. Z exekučného spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 11 Er/207/2012, EX 0430/12 súd konštatuje, že sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného SLSP a.s. Bratislava proti povinným: BALIMA s.r.o. D., A. B. a I. A. J. o vymoženie 453.667,32 Eur s prísl. Poverenie bolo vydané súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Molnárovi, EÚ M. Okresným súdom Trebišov dňa 3.2.2012. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 18.4.2012 bolo doručené A. B. dňa 26.4.2012. Zo spisu súd zisťuje, že podaním zo dňa 28.2.2012 povinný v 2. rade A. B. žiadal o odklad exekúcie, o ktorej súd rozhodol uznesením sp. zn. 11Er/207/2012-191 zo dňa 27.3.2013 tak, že ju zamietol. O druhom návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie rozhodol súdu uznesením sp. zn. 11Er/207/2012-252 zo dňa 9.7.2014 tak, že ho zamietol. Povinný v 2. rade A. B. sa voči rozhodnutiu odvolal a o jeho odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 16CoE/224/2017-271 zo dňa 21.12.2017, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2018. V podaní zo dňa 20.6.2013, ktorým navrhol povinný v 2. rade A. B. odklad exekúcie sám uvádza, že Dohoda o pristúpení k záväzku ako exekučný titul je absolútne neplatný právny úkon, z ktorého mu nemohol a nevznikol status dlžníka a nemal a nemá voči oprávnenému žiaden záväzok. Namietol platnosť exekučného titulu- notárskej zápisnice zo dňa 30.6.2009, obsahom ktorej bola Dohoda o jeho pristúpení k záväzku a žiadal, aby súd v exekučnom konaní skúmal platnosť dohody lebo ide o absolútne neplatný právny úkon, a tak notárska zápisnica, teda exekučný titul je ex lege, pre rozpor s dobrými mravmi, absolútne neplatný právny úkon. Jeho právna argumentácia je totožná s tou, ktorú preniesla v tomto konaní o neúčinnosť právneho úkonu žalovaná, odkazuje na ten istý nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/26/2010-9 z 27.1.2010. O jeho návrhu rozhodol súd uznesením sp. zn. 11Er/207/2012-245 zo dňa 12.5.2014 tak, že zamietol návrh na odklad exekúcie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.6.2014. Súd zistil, že v tejto exekučnej veci bolo dňa 21.7.2020 vydané Upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 5 z.č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. K uspokojeniu veriteľa v rámci exekúcie teda nedošlo.

36. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13C/134/12 súd konštatuje, že na tunajšom súde sa viedlo konanie o zrušenie BSM za trvania manželstva C. B. a A. B., BSM za trvania manželstva

bolo zrušené rozsudkom sp. zn. 13C/134/2012 zo dňa 31.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2012.

37. Súd konštatuje, že žalobca podaním zo dňa 14.10.2013 vyzval A. B. na náhradu škody a udáva, že škoda im vznikla v dôsledku neplatnosti Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.6.2013, ktorú spôsobil on tým, že neoznámil veriteľovi potrebu súhlasu jeho manželky s príslušným úkonom ani jej súhlas nezabezpečil. Z obsahu listu ale vyplýva, že žalobca primárne trvá na platnosti Dohody a na argumentoch, pre ktoré podal návrh na vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu a nárok na náhradu škody si uplatňuje touto výzvou iba z opatrnosti pre prípad, ak by sa v akomkoľvek relevantnom konaní ustálil záver o neplatnosti Dohody zo dňa 30.6.2009. Nič v tejto výzve sa preto nemá vykladať ako ich uznanie neplatnosti Dohody zo dňa 30.6.2009.

38. Zo Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 4.4.2011 súd konštatuje, že ju uzavreli rodičia žalovanej ako darcovia so žalovanou ako obdarovanou, na základe ktorej sa zaviazali, že najneskôr do 31.1.2012 na ňu prevedú nehnuteľnosti špecifikované v zmluve, ktoré sa zhodujú s tými, ktoré boli neskôr predmetom ich darovania. V čl. 6, 6.1. Zmluvy dohodli doživotné zaopatrenie budúcich darcov obdarovanou čo bližšie vymedzili konkrétnymi činnosťami, ktoré v budúcnosti obdarovaná voči svojim rodičom má poskytovať.

39. Z Dodatku č. 20 zo dňa 30.8.2011 k Zmluve o úvere č. 74/AU/OC/2002 súd konštatuje, že účastníci zmluvy dohodli splatnosť kontokorentného úveru v celosti ku dňa 30.9.2011. Dodatok č. 20 podpísal aj otec žalovanej A. B..

40. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 45C/430/2015 súd konštatuje, že na tomto súde sa viedlo konanie strán sporu C. B. c/a A. B. a spol. o určenie neplatnosti právneho úkonu, a to Dohody o pristúpení k záväzku, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanými A. B. a SLSP a.s. Bratislava dňa 30.06.2009, Dodatku č. 13 k úverovej zmluve č. 74/AU/OC/2002 zo dňa 30.06.2009 podpísaného žalovaným v 1. rade A. B. a Uznania záväzku žalovaného v 1. rade A. B. vyhotovené vo forme notárskej zápisnice notárky K. L. M. sp. zn. N 283/2009, Nz 22049/2009, NCIs 22431/2009 zo dňa 30.06.2009 v ktorej žalovaný v 1. rade A. B. pristúpil k Zmluve o úvere č. 74/AU/OC/2002 zo dňa 12.07.2002 a uznal záväzok z nej vyplývajúci. O žalobe rozhodol súd rozsudkom sp. zn. 45C/430/2015-467 zo dňa 28.09.2017, ktorým vo výroku I. vyslovil, že zamietá návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 13C/81/2012 a Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 11Co/88/2014, vo výroku II. žalobu zamietol, vo výroku III. žalovanému v 1. rade náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznal, vo výroku IV. žalovanému v 2. rade priznal proti žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením. Výrok I. a III. odvolaním napadnutý nebol, preto nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2017. Výroky II. a IV. boli napadnuté odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 8Co/247/2018-577 zo dňa 29.06.2021, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, žalovanému v 1. rade trovy odvolacieho konania nepriznal a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni priznal v celom rozsahu. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 16.09.2021 a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2021 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/247/2018-577. V tomto konaní súd podrobne skúmal náležitosti všetkých právnych úkonov, neplatnosti ktorých sa žalobkyňa v konaní domáhala, a to pre ich rozpor s dobrými mravmi. Súd v rozhodnutí konštatoval, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Poukázal na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej za predmet vlastníctva, a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva sa nepovažujú pohľadávky a dlhy, pri zániku BSM sa vykonáva vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov, ktoré dopadajú len na vzťahy medzi manželmi a nie vo vzťahu k tretím osobám. Nepriaznivé dopady BSM možno riešiť len zmenou rozsahu BSM alebo jeho zánikom. Podľa starej rímskej zásady „práva patria len bdelym, pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým“, teda tým, ktorí nie sú pri uplatňovaní svojich práv pasívni ale práve naopak,

ktorí sa o svoje práva aktívne zaujímajú, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné, a preto sa o svoje práva majú aktívne zaujímať, pričom neznanosť zákona nikoho neospravedlňuje súd konštatoval v závere svojho rozhodnutia, že korelatív dobrých mravov však nesmie byť záujmom princípu právnej istoty, a preto nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúcich z právnych noriem, a tak po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie konštatoval, že súd prvej inštancie sa veľmi dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, ktoré mohli mať za následok neplatnosť tých právnych úkonov, o ktoré v konaní ide vo svetle argumentácie žalobkyne, že sú v rozpore s dobrými mravmi, a teda sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Odvolací súd konštatoval, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 26/2010 zo dňa 08.12.2010, na ktorý poukázala žalobkyňa v konaní, s poukazom na obmedzené ručenie spoločníka za záväzky spoločnosti s ručením obmedzeným len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v Obchodnom registri konštatoval okrem iného, že „sa javí ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela (manželky) dohodol s veriteľom prístupenie k záväzku spoločnosti, a teda sa stane spoločným a nerozdielnym spoločníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť, a ani prístupujúci dlžník nie sú reálne schopní korelujúci záväzok splniť a nemajú ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou“. Odvolací súd konštatoval, že z okolností zistených v prejednávanej veci nevyplýva, že predpokladaným cieľom uzavretia Dohody o prístupení žalovaného v 1. rade k záväzku spoločnosti BALIMA s.r.o. Trebišov by bolo vytvorenie možnosti uspokojenia pohľadávky veriteľa z vecí patriacich do BSM, lebo podľa tvrdení samotného žalovaného v 1. rade, ktoré prezentoval pred súdom prvej inštancie, Dohodu o prístupení k záväzku podpísal, lebo ju nebolo možné vyňať z dodatku ku kontokorentnému úveru a vychádzal pri podpise dohody z toho, že spoločnosť BALIMA s.r.o. má dostatok majetku na uspokojenie úveru a spoliehal sa, že pohľadávka banky v prípade nesplatenia celého úveru alebo jeho časti sa vyrovná zo zabezpečeného majetku BALIMA s.r.o., a to aj vzhľadom na znalecký posudok na nehnuteľnosti a registráciu záložného práva k nehnuteľným veciam spoločnosti na základe záložnej zmluvy. Majetok spoločnosti k dátumu splatnosti úveru a výšky úveru dostatočne prevyšoval hodnotu splatnej pohľadávky SLSP a.s. Z týchto okolností existujúcich v čase uzavretia predmetnej dohody, i keď jej účelom bolo zabezpečenie pohľadávky veriteľa nevyplýva, že jej predpokladaným cieľom by bolo vytvorenie možnosti uspokojenia pohľadávky veriteľa z vecí patriacich do BSM žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Odvolací súd konštatoval, že citovaný ústavný nález sa zaoberá interpretáciou obsahu normatívneho textu „vybavovanie vecí, týkajúcich sa spoločných vecí“ a otázkou, či dohoda o prístupení k záväzku sa týka alebo netýka spoločných vecí, a či je preto vyňatá z aplikácií § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že v danej veci nešlo o spor, či ide o bežnú alebo ostatnú vec ale o to, či dohoda o prístupení dlhu sa vôbec týka spoločných vecí. V tejto súvislosti Ústavný súd konštatoval, že Najvyšší súd SR odmietol odklon od doterajšej judikatúry a mal posúdiť právny úkon cez prizmu dobrých mravov, pričom poukázal na okolnosti daného prípadu spočívajúce v konečnom dôsledku v tom, že predpokladaným účelom Dohody o prístupení k záväzku spoločnosti bolo vytvorenie možnosti uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM. Konštatuje, že v prejednávanej veci sa však žalobkyňa nedomáhala určenia neplatnosti tejto dohody podľa § 145 OZ ale s poukazom na závery Ústavného súdu o potrebe posúdenia tohto právneho úkonu aj cez prizmu dobrých mravov, domáhala sa určenia absolútnej neplatnosti tejto dohody pre jej rozpor s dobrými mravmi spočívajúci aj v ďalších okolnostiach. Odvolací súd v citovanej veci dospel k záveru, že rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi je však potrebné posudzovať vo vzťahu ku všetkým dotknutým subjektom a nemožno ho vyvodzovať len zo samotnej výšky záväzku, ku ktorému žalovaný v 1. rade A. B. pristúpil ani zo samotného rozdielu medzi sumou zákonného ručenia žalovaným v 1. rade a sumou záväzku, ku ktorému pristúpil, a to vzhľadom na to, že zo zistených okolností prejednávanej veci nevyplývalo, že spoločnosť BALIMA s.r.o. by nebola schopná reálne predmetný záväzok splniť alebo by nemala majetok, z ktorého by mohol byť veriteľ uspokojený. Odvolací súd v tejto veci konštatuje, že žalobkyňa (C. B. – matka žalovanej v tomto konaní) sa v minulosti nesnažila eliminovať nepriaznivé dopady tejto dohody na ňu, a to zúžením rozsahu alebo zániku a vyporiadaním BSM, či už dohodou, súdnym rozhodnutím alebo fikciou vyporiadania podľa § 149 ods. 4 OZ. Súd konštatoval, že žalovaná mohla podniknúť rôzne právne kroky na ochranu svojich práv pred dlžobami manžela, podnikateľa čo však neurobila. O zrušenie BSM požiadala až v roku 2012 ale následne k vyporiadaniu BSM už nedošlo, lebo neexistoval žiaden spoločný majetok, ktorý by bolo potrebné vyporiadať. Súd teda konštatoval, že žalobkyňa nedodržala zásadu „práva patria len bdelým“. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/27/2017 zo dňa 27.06.2020 a sp. zn. 8Cdo/263/2019 zo dňa 23.09.2020 k ustanoveniu § 147 Občianskeho zákonníka kde sa

uvádza, že „nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá. Vzhľadom na konštrukciu, vznik a rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno eliminovanie týchto nepriaznivých dopadov, riešiť len zmenou rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo jeho zánikom“. V týchto rozhodnutiach sa konštatuje aj to, že „názor zaujatý v rozhodnutí Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I.ÚS 26/2010 v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu, až na jednu výnimku (rozhodnutie sp. zn. 6Cdo/88/2011) výraznejšie sa nepresadil, (porovnaj rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 148/2017). Odvolací súd v citovanom rozhodnutí konštatoval, že súčasná právna úprava pripúšťa, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený v sfére mimo spoločných vecí prevziať na seba samostatné záväzky, t. j. zaväzovať sa v rámci obchodnoprávných vzťahov, a to bez toho, aby takéto právne úkony bolo možné považovať za relatívne neplatné a tiež pre prípad nedobrovoľného splnenia samostatného záväzku jedného z manželov možnosť uspokojenia i z majetku patriaceho do BSM, ku ktorému má druhý manžel ideálny podiel, a to v závislosti od skutočnosti, či výlučný majetok dlžníka bude postačujúci pre uspokojenie veriteľa. Ak právna úprava vo svojej podstate je neznesiteľná, nemožno sa od nej odkláňať len preto, že v istej oblasti vyvoláva nespravodlivosť. Úprava BSM obsiahnutá v § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka z hľadiska účelu zákona nesmeruje k ochrane spoločného majetku pred sekundárnymi dopadmi úkonov jedného z manželov. Konštatoval, že inak by zákonodarcia nemohol v § 147 ods. 1 OZ zakotviť možnosť, aby sa pohľadávka veriteľa len jedného z manželov mohla pri výkone rozhodnutia uspokojiť z majetku patriaceho do BSM; ak by snaha o ochranu spoločného majetku napr. aj z dôvodu extrémnej nespravodlivosti existovala § 147 ods. 1 OZ by ju znegoval. Inak povedané, ustanovenie § 147 Občianskeho zákonníka priamo pamätá aj na pohľadávky len proti jednému z manželov a pre tento prípad pripúšťa ich uspokojenie aj zo spoločného majetku.“

41. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

42. Podľa § 42a ods. 1 OZ veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

43. Podľa § 42a ods. 2 OZ odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

44. Podľa § 42a ods. 3, pís. a/ OZ odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117).

45. Podľa § 42b ods. 2 OZ právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

46. Podľa § 42b ods. 4 OZ právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

XX. Súd konštatuje, že žalobca uplatnil nárok na súde včas, v lehote stanovenej § 42a ods. 2 OZ, lebo darovacia zmluva bola uzavretá dňa 20.1.2012 a žaloba napadla na súd dňa 13.6.2012, t.j. v zákonnej 3 ročnej lehote. Žaloba smeruje proti osobe, ktorá z takéhoto odporovateľného úkonu mala prospech (§ 42b ods. 2 OZ), lebo darovaním získala nehnuteľnosti žalovaná. Bol splnený aj ďalší zákonný predpoklad a to, že k takémuto odporovateľnému úkonu došlo v posledných 3 rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 42a ods. 3 písm. a/ OZ), žalovaná je totiž dcérou A. B., pristupujúceho dlžníka 1/ k pohľadávke veriteľa v zmysle Dohody o pristúpení záväzku zo dňa 30.6.2009.

48. Zmyslom odporovateľnosti právneho úkonu je zabezpečiť občianskoprávnú ochranu veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k úmyselnému zmenšeniu majetku dlžníka a tým i k zmareniu možnosti uspokojenia veriteľa z majetku dlžníka. Nie je pritom rozhodujúce o aký druh právneho úkonu ide. Môže ísť o úkon úplatný alebo bezúplatný, o právny úkon dvojstranný či jednostranný, resp. o úkon, ktorým bol majetok scudzený / napr. kúpna, darovacia zmluva/. Spoločným základným predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov je, že právnym úkonom došlo k skráteniu uspokojenia veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, pričom ukracovanie predpokladá kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka (jeho majetok sa zmenšil do takej miery, že to ohrozuje aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku).

49. Vykonaným dokazovaním súd nesporne zistil, že dlžník A. B. t.č. nemá žiaden majetok, ktorý by bol exekučne postihnuteľný. Zistilo sa to v rámci exekučného konania sp. zn. 11Er/207/2012, EX 0430/2012, v ktorom na vlastnú nemajetnosť sa odvoláva sám povinný A. B., ktorý z toho dôvodu dal opakovane návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie, ktoré návrhy odôvodnil vlastnou nemajetnosťou, nepriaznivou finančnou, majetkovou situáciou a pod., teda ak tento stav nastal po spornom darovaní v prospech žalovanej, skutočne došlo z jeho strany nielen k zmenšeniu jeho majetku ale až k jeho nemajetnosti čo v konečnom dôsledku spôsobuje skrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky celkom.

50. V konaní sa nesporne preukázalo aj to, že žalobca má platnú a vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi BALIMA s.r.o. Trebišov, ku ktorej pohľadávke otec žalovanej ako prístupujúci dlžník 1/ pristúpil Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 30.6.2009. Žalovaná namietala neplatnosť tejto Dohody poukazujúc na to, že v čase jej uzavretia jej otec nemal na takýto úkon súhlas svojej manželky C. B., a preto že týmto právnym úkonom navodil stav, v dôsledku ktorého v prípade exekúcie bude postihnutý ich spoločne nadobudnutý majetok, ide o absolútne neplatný úkon, ktorý vyplýva z § 39 OZ lebo vytvoril situáciu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a preto spôsobuje ex lege neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

51. V tejto súvislosti súd konštatuje, že Občiansky zákonník v § 145 ods. 1 poskytuje ochranu tomu manželovi, bez súhlasu ktorého druhý manžel urobí taký právny úkon, ktorý sa vymyká z rámca bežných vecí týkajúci sa spoločnej veci, načo je oprávnený každý z manželov sám, a preto má právo domáhať sa na súde vyslovenia neplatnosti takéhoto právneho úkonu podľa § 40a OZ. Ide však o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, čo znamená, že ak takúto žalobu manžel, ktorý je dotknutý konaním druhého manžela, na súde nepodá, má sa za to, že právny úkon je platný so všetkými právnymi následkami z neho vyplývajúcimi. Konštatuje sa, že manželka prístupujúceho dlžníka 1/ k pohľadávke veriteľa žalobu o vyslovenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu v zákonnej lehote na súd nepodala, nevyužila ani iné zákonom dané možnosti na ochranu spoločne nadobudnutého majetku pred dlhmi súvisiacimi s podnikateľskou činnosťou manžela (zrušenie a vyporiadanie BSM za trvania manželstva, zúženie BSM a pod.) teda bola vo vzťahu k týmto zákonným možnostiam nedbalá, neobozretná čo však nemôže mať za následok absolútnu neplatnosť Dohody o pristúpení k záväzku podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi. Nečinnosť manželky povinného C. B. nemôže bez ďalšieho spôsobiť zánik právneho dôvodu nároku uplatneného žalobcom v tomto konaní.

Súd je toho názoru, že pokiaľ A. B. ako prístupujúci dlžník 1/ v čase podpísania Dohody urobil takýto úkon bez súhlasu a vedomia svojej manželky C. B., ktorá v zákonnej lehote sa proti takémuto úkonu na súde nebránila samostatnou žalobou, treba tento právny úkon považovať za platný, a to aj napriek tomu, že na základe neho môže byť v exekúcii postihnutý všetok spoločne nadobudnutý majetok manželov B.. Keďže predpokladom úspešnosti odporovateľnosti právneho úkonu je aj to, aby právny úkon, ktorému sa odporuje bol platný, / žalobca v konaní platnosť právneho úkonu nespochybnil/ súd konštatuje, že aj táto podmienka bola v konaní splnená.

V tejto súvislosti súd poukazuje na výsledok konania vedeného na OS BA III sp. zn. 45C/430/2015, v ktorom sa otázka platnosti právneho úkonu, teda aj Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.6.2009 právoplatne rozhodla. Súd konštatoval, že ide o platný právny úkon, nie je v rozpore s dobrými mravmi, a teda nemôže mať ani za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa § 39 OZ. Výsledok tohto súdneho konania má pre toto konania veľký význam, lebo nie je už potrebné posudzovať ako predbežnú otázku platnosť tohto právneho úkonu. Z toho dôvodu súd rozhodol, že žalobkyňou navrhnuté dôkazy (opakovaný výsluch rodičov) nevykoná lebo by ich výsluchom nemohol zistiť iné skutočnosti než ktoré boli zistené v konaní sp. zn. 45C/430/2015 kde boli podrobne vypočutí. Okrem toho súd konštatuje aj to, že žalovaná s takýmto návrhom na vykonanie dokazovania prišla neskoro, až na poslednom pojednávaní hoci mohla tieto dôkazy navrhnuť skôr a pokiaľ by aj súd chcel ňou

navrhnuté dôkazy opakovane vykonať, musel by za tým účelom pojednávanie odročiť čo by nebolo v súlade s hospodárnosťou ani rýchlosťou konania, ktoré sa vedie už 10 rokov a od vykonania tohto dôkazu by nebolo možné očakávať zvrátenie stavu konania a jeho výsledku. Vzhľadom k tomu, že v inom konaní bola otázka platnosti právneho úkonu – Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.9.2006 právoplatne vyriešená, súd konštatoval platnosť tohto právneho úkonu (čo je jednou z podmienok úspešnosti odporovateľnosti právneho úkonu) súd sa v tomto konaní nemôže opakovane zaoberať tým, čo v inom konaní bolo právoplatne rozhodnuté lebo tomu bráni prekážka veci rozsúdenej (res iudicatae).

52. V konaní súd dôsledne skúmal aj to či žalovaná ako osoba blízka dlžníkovi pri náležitej starostlivosti mohla alebo nemohla rozpoznať úmysel svojho otca ako dlžníka ukrátiť veriteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 451/2017 z 20.9.2017 podľa ktorého : „ V zmysle ust. § 42a ods. 2 OZ úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami alebo ktoré dlžník urobil v ich prospech. Ide teda o zákonnú domienku, teda zo zákona sa predpokladá vedomosť týchto blízkych osôb o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. Ide však o vyvrátiteľnú právnu domienku, ktorá neplatí, ak druhá osoba (osoba blízka dlžníkovi) úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti je však na tejto blízkej osobe. Ak teda ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou alebo o právny úkon urobený v prospech tejto blízkej osoby, nemusel žalobca tvrdiť ani preukazovať, že žalovanej musel byť úmysel dlžníka odporovateľným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy. Zákon tu vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá a preto žalovaná musela preukázať, ak žaloba nemá byť úspešná, že v dobe právneho úkonu dlžníkov úmysel pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.“

Súd v súvislosti s úmyslom dlžníka ukrátiť svojho veriteľa poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/224/2017 kde sa konštatuje, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sú v oboch prípadoch psychickým stavom (podobne ako napríklad dobrá viera). To znamená, že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavujú navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť.“

Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žalovaná v konaní nepreukázala, že vyvinula akékoľvek úsilie k zisteniu existencie úmyslu otca- dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Súd jej postoj v tomto ohľade hodnotí ako pasívny už aj vzhľadom k tomu, že darovacou zmluvou získala bezplatne, bez náležitého opodstatnenia celý rodičovský majetok výlučne ona, hoci jej rodičia neodchádzali do zahraničia tak ako to tvrdili, len navodili situáciu, na základe ktorej ich úmyslom bolo zabezpečiť pre seba zo strany žalovanej náležitú starostlivosť v starobe napriek tomu, že ich vek ani zdravotný stav to vôbec neodôvodňoval a tento záväzok do darovacej zmluvy vôbec neuviedli preto je viac než pravdepodobné, že skutočným úmyslom darcov bolo niečo celkom iné čo žalovaná musela vedieť a byť s tým uzročená. Tvrdenie žalovanej, že uzavretie darovacej zmluvy vychádzalo z iného záväzku, t.j. Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 4.4.2011 súd považuje za účelové. Ak skutočným úmyslom rodičov žalovanej, v čase uzavretia zmluvy o budúcej zmluve, bolo overiť postoj dcéry k majetkovým záležitostiam rodiny a tak ho uchrániť do budúca pred akýkoľvek zásahmi zo strany tretích osôb, potom z toho nemožno vyvodiť záver, že žalovaná nevedela o finančných problémoch otca súvisiacich s jeho podnikateľskou činnosťou. Spôsob akým došlo k uzavretiu týchto dvoch právnych úkonov, ich časová súvislosť a obavy rodičov žalovanej, ktoré prezentovali vo svojich svedeckých výpovediach utvrdili súd v presvedčení o tom, že ich kroky boli cieľené, premyslené a o to viac vysvetlené aj žalovanej, ktorá musela byť o celej záležitosti dobre informovaná ak takýto dar prijala. Obaja svedkovia, rodičia žalovanej pred súdom potvrdili, že spoločne hovorili o možných krokoch smerujúcich k ochráneniu spoločného majetku pred zásahmi tretích osôb, teda hľadali spôsob ako sa vyhnúť v budúcnosti možnému postihu ich spoločného majetku čo je jasným dôkazom úmyslu dlžníka vo vzťahu k žalobcovi, voči ktorému v tom čase vystupoval už ako dlžník.

Vynaloženie náležitej starostlivosti zo strany obdarovanej, t.j žalovanej predpokladá, že ako osoba blízka dlžníkovi vykonala vzhľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v podobe odporovateľného úkonu musel byť, spoznala, teda aby sa o tomto úmysle dozvedela. Nestačí totiž len tvrdiť, že o úmysle svojho otca ukrátiť odporovateľným právnym úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, ale musí to aj preukázať k čomu zo strany žalovanej nedošlo. Ospravedlniť žalovanú v tomto „nekonaní“ nemožno iba jej vekom, ktorý v čase odporovateľného úkonu mala ani tým, že bola študentka ani tým, že sa pripravovala na maturitné skúšky resp. štúdium na vysokej škole, lebo ak získala bezodplatne majetok

tak veľkého rozsahu, v čase existencie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči jej otcovi ako osobe blízkej, nemožno bez ďalšieho skonštatovať, že vyvinula náležitú starostlivosť v tomto ohľade. Blízka osoba dlžníka sa teda môže žalobe podľa § 42a OZ účinne brániť (viď R 67/2017) tak, že hodnoverným spôsobom preukáže, že v súvislosti s odporovateľným právnym úkonom postupovala s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpozнала, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť. Z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany blízkej osoby dlžníka, nemôže odkaz na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovanej strany preukázať vynaloženie určitých konkrétnych úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá ust. § 42a. Súd konštatuje, že žalovaná to v konaní ničím nepreukázala.

53. Na strane dlžníka pri odporovateľnom právnym úkone musí ísť o úmyselne konanie s cieľom ukrátiť svojho veriteľa a súčasne druhej strane odporovateľného právneho úkonu, teda žalovanej musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy. Bremeno tvrdenia a dôkazne bremeno v tomto smere je na veriteľovi, teda žalobcovi. Preukázanie úmyslu dlžníka však nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou právneho úkonu sú osoby jemu blízke (§ 116 a 117 OZ) tak ako tomu je v tomto prípade. Súd zdôrazňuje, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sú v oboch prípadoch psychickým stavom (podobne ako napr. dobrá viera). To znamená, že sami o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa ako vnútorne presvedčenie subjektu prejavujú navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu či vedomosti o ňom dôvodiť.

Vyhodnotiac všetky vykonané dôkazy súd dospel k záveru, že žalovaná ako osoba, ktorá z odporovateľného právneho úkonu mala prospech, musela o úmysle otca, ktorý bol v pozícii dlžníka voči žalobcovi ako veriteľovi vedieť, lebo v konaní nepreukázala, že táto jej nevedomosť na jej strane existovala hoci vynaložila maximálne úsilie k tomu, aby k takémuto poznaniu dospela.

54. Tvrdenie žalovanej, že jej otec sa o splatnosti pohľadávky veriteľa dozvedel až v apríli 2012, teda po uzavretí odporovateľného právneho úkonu, tak že mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, súd hodnotí ako účelové tvrdenie, hlavne z toho dôvodu, že v priebehu dokazovania svedkyňa B. C., matka žalovanej potvrdila, že v mene manžela prevzala 18.10.2011 výzvu veriteľa, teda ide o písomnosť, ktorá mu oznamuje splatnosť pohľadávky, ktorá nastala 30.9.2011 a vzhľadom k tomu, že týmto dňom sa písomnosť dostala do sféry pôsobnosti dlžníka prostredníctvom manželky, ktorá v jeho mene takúto písomnosť prevzala, súd dôvodne predpokladá, že dlžník veriteľa, ktorý žije v spoločnej domácnosti s osobou preberajúcou takúto písomnosť, ktorá ju uložila na mieste obvyklom sa mohla s ňou oboznámiť, mohla sa teda dostať do sféry jeho pôsobnosti, preto možno dôvodne predpokladať aj to, že uzavretie darovacej zmluvy v januári 2012 bolo dôsledkom a reakciou na takéto poznanie v snahe ukrátiť vymáhateľnú pohľadávku veriteľa, a preto súd dospel k záveru, že hoci svedok B. ako dlžník v konaní prevzatie takejto výzvy potvrdil až dňom 9.3.2012 napriek tomu pokiaľ uzavrel darovaciu zmluvu v januári 2012 konal tak v úmysle zbaviť sa majetku, ktorý by bol postihnutelný v rámci exekúcie a mohol by slúžiť na uspokojenie pohľadávky veriteľa. Nemožno opomenúť ani fakt, že dňa 30.8.2011 podpísal Dodatok č. 20 kde zobral na vedomie to, že konečná splatnosť celého kontokorentného úveru nastane k 30.9.2011 teda aj z toho vyplýva, že vedomosti o splatnosti dlhu musel mať a aj mal, a to ešte 30.8.2011, t.j. pred podpísaním spornej darovacej zmluvy. Akákoľvek obrana, na základe ktorej v čase odporovateľného úkonu priamy dlžník BALIMA s.r.o. Trebišov mal dostatočný majetok na to, aby sa z neho uspokojila pohľadávka veriteľa v plnom rozsahu nie je právne významná, lebo účelom a zmyslom dohody o pristúpení záväzku, z ktorej pristupujúci dlžník A. B. zodpovedá spoločne a nerozdielne s priamym dlžníkom BALIMA s.r.o. Trebišov dáva možnosť veriteľovi právo výberu, voči ktorému z týchto dlžníkov si nárok uplatní a pokiaľ A. B. 30.6.2009 takúto dohodu o pristúpení k záväzku podpísal, bol uzrozumený s tým, že ide o solidárny záväzok ako aj s tým aké právne dôsledky z toho vyplývajú.

55. Z hľadiska odporovateľnosti právneho úkonu bolo právne významné to, že pristupujúci dlžník sa týmto úkonom zbavil majetku a toho času nevlastní majetok, ktorý by mohol byť použitý na uspokojenie pohľadávky veriteľa hoci len čiastočne, čo bolo zistené v samotnom exekučnom konaní, ktoré skončilo bez uspokojenia oprávneného, a preto je splnená aj tá zákonná podmienka, ktorá vyžaduje, aby odporovateľným právnym úkonom sa dlžník úmyselne zbavil svojho majetku a takto znemožnil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky dlžníka, v danom prípade žalobcu. Súd preto konštatuje, že v konaní boli splnené všetky zákonné predpoklady v zmysle § 42a ods. 1,2,3 OZ, preto žalobe vyhovel.

56. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej strane sporu priznal nárok na trovy konania v celom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.